

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/48/2016
Identifikačné číslo spisu:	8705212270
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8705212270.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: B. O., bývajúca v F., zastúpenej advokátskou kanceláriou Podtatranská advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Poprad, Murgašova 6/87, proti žalovanej: P.Y., bývajúca v O., o vrátenie vzájomného plnenia s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2 C 84/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. apríla 2015, sp. zn. 13 Co 158/2014, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 14. apríla 2015 sp. zn. 13 Co 158/2014 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom (v poradí tretím) zo dňa 24. septembra 2014 č. k. 2 C 84/2006-457 zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala voči žalovanej zaplattenia istiny 305,38 eur s príslušenstvom, ako aj vrátenia vzájomného plnenia (rozkladacia čalúnená pohovka). Zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 108,16 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že o trovách štátu rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že má za to, že žalobkyňa si nesplnila povinnosť vytknúť vady bez zbytočného odkladu, keď pohovku si mohla prezrieť hneď pri jej odovzdávaní dňa 7.7.2004. V tejto súvislosti pôsobí prinajmenšom zvláštne vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní 8.9.2014, že za reklamáciu treba považovať aj zmenu žaloby z 12.12.2005. Je to len doplnenie a oprava žaloby na základe uznesenia súdu z 30.11.2005 (č. l. 6). Zodpovednosť za vady sa mala uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe, inak toto právo zaniká. Žalobkyňa nepreukázala, že si u žalovanej uplatnila vady, ktoré sú predmetom konania (teda nie všetky) a preto sa súd v odôvodnení rozsudku nezaoberal inými vadami rozoberanými v znaleckých posudkoch ako tými, ktoré sú uvedené v písomnej reklamacii, ktorá bola súdu predložená. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prejudiciálne odstúpenie od zmluvy vyhodnotil za neplatné, bez akéhokoľvek právneho základu a vzhľadom na výrok rozsudku nie je potrebné zaoberať sa ani vznesenou námietkou premlčania splnomocneným zástupcom žalovanej, ohľadom príslušenstva pohľadávky (č. l. 233).

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 14. apríla 2015 č. k. 13 Co 158/2014-

498 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti. Zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v o výroku o trovách konania tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal. Taktiež nepriznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Preto v tomto smere plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k dôvodom odvolania žalobkyne uviedol, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o zhotovení veci na zákazku v zmysle § 644 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z reklamácie pohovky žalobkyňou zo dňa 2.3.2005 (na č. 1. 10) vyplýva, že žalobkyňa reklamuje maximálne dve vady a to preležaninu matraca a odpadnutie prednej časti perináča, ktorý zároveň plní funkciu držania matraca. Zároveň touto reklamáciou od zmluvy odstupuje. Z doposiaľ vykonaného dokazovania je nesporné, že pohovku zhotovenú na zákazku od žalovanej prevzala dňa 7.7.2004. Ak reklamáciu uplatnila dňa 2.3.2005, reklamácia bola uplatnená v 24-mesačnej záručnej dobe. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že sa jedná o vady odstrániteľné. V danom prípade nejde najmenej o tri odstrániteľné vady a z tohto dôvodu odstúpenie žalobkyňou od zmluvy nie je dôvodné, a to v zmysle ich špecifikácie vo vyššie označenej reklamácii. Naopak, ak išlo o odstrániteľné vady, mala žalobkyňa ako objednávateľ a zároveň ako spotrebiteľ možnosť požadovať ich bezplatné odstránenie, pričom počas konania takýto jej postup preukázaný nebol. Posledný odsek reklamácie žalobkyne na č. 1. 10 síce možno považovať za odstúpenie od zmluvy, avšak na odstúpenie od zmluvy v tom čase žiadny zákonný dôvod podľa § 648 ods. 2 Občianskeho zákonníka neexistoval. Preto správne rozhodol súd prvej inštancie, ak vlastne z uvedených dôvodov návrh žalobkyne o zaplatenie ceny za zhotovenú rozkladaciu dvoj lôžkovú váľendu vo výške 265,55 eur a nákladov za vyhotovenie posudku Ing. U. L. pred podaním žaloby vo výške 39,83 eur (spolu 305,38 eur) ako nedôvodný zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorého prípustnosť odôvodňovala ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Uplatnila si trovy dovolacieho konania.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení navrhla dovolanie žalobkyne odmietnuť ako neprípustné.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie uvedeného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

8. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

9. Na vady konania, ktoré sú uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p., bol dovolací súd povinný prihliadať bez ohľadu na to, či ich dovolateľ uplatnil alebo neuplatnil (viď § 242 ods. 1 O.s.p.).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že k odvolaniu žalobkyne (č. l. 471-473 spisu) sa písomne vyjadrila žalovaná (č. l. 485-490 spisu), žalobkyňa (dovolateľka) ale nemala možnosť dozvedieť sa o tomto vyjadrení a prípadne sa k nemu aj vyjadriť, pretože súd jej toto vyjadrenie žalovanej nedoručil. Opomenutím doručenia tohto vyjadrenia žalobkyni došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tým k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Odvolací súd síce na pojednávaní dňa 14.4.2015 oboznámil vyjadrenie žalovanej k odvolaniu žalobkyne na č. l. 485, toto vyjadrenie však žalobkyni nedoručil, ani ho na pojednávaní neprečítal, a tak nevytvoril žalobkyni možnosť sa s ním oboznámiť a ani sa k nemu vyjadriť. Keďže odvolací súd žalobkyni takúto možnosť nevytvoril, nedošlo k zhojeniu vady v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

11. Európsky súd pre ľudské práva vydal 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel Európsky súd pre ľudské práva k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia. V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru.

12. Vzhľadom na uvedenú vadu konania majúcu za následok, že žalobkyni bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., dovolací súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

13. O trovách pôvodného aj dovolacieho konania bude rozhodnuté súdom v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.